

Ca. 1842

SENDER

Thorald Læssøe

RECIPIENT

J.Th. Lundbye

FACTS

Document type:
Letter

Date explanation:
Datering usikker.

Recipient's location:
Frederiksværk

Mentioned people:
Lorenz Frølich
Cathrine Lundbye
Thorald Læssøe

Archive:
Mappe 1 nr. 29

TRANSCRIPTION

ST

Hr Johan Lundbye¹

Paa

|Hermed en lille Pakke TL| Frederiksværk

Posthornets Spil kaldte mig, og jeg gik ogsaa derefter, ud af den samme Vei hvor Du nylig var kjørt. Til at sidde imellem fire Væge, passede jeg sletikke, for Længsel steg i mit Hjerte og Veemod trængte stærk derpaa. Jeg tænkte: Naturen vil vist være min Ven i denne min Eensomhed at indaande frisk Luft paa min Vei, det skal oplive mig, og Morgenrødens Glans, vil forlyste mig: Og som jeg saaledes tænkte, da var jeg ved min kjære Søe, den der ligger paa høire Haand naar man gaaer ud. Her var slet ingen. (Og jeg seer det hellere, end at see Mennesker hvis Fortrolighed jeg alligevel ikke har.) og dog var jeg ikke ene, og jeg havde ogsaa godt deraf, skjøndt jeg forstod just ikke meget af vad det var de smaa Bølger smaasnakkede om. Jeg saa ogsaa Skyerne hvordan de drev i fælles Klynger, og jeg slog min Kappe tilside for at gennemstrømmes af de friske Morgenvinde og de stødte mod mit Bryst. –
Kjære Johan¹, vi gjorde klogt i om vi feiede for vores egen Dør førend vi feier for andres, og gives der nogle som vi kan see overhovedet paa, saa gives der ogsaa Dem, der med foragt maa see paa os. Derfor naar jeg har skildret dig Verdensmenneskenes Stygheder noget stærkt, saa var det kun fordi Du skulde faa Øie paa det, som det var, for at see Modsætningen, men ikke foragte dem, fordi man ikke eller kun saa derpaa, uden selv at blive ligedan.

●2●

Men bid nu ikke alt for galt i Skaglerne oven paa dette herre, for Du har kun Skade deraf.

Vær nu en god Johan, og hold meget af alle Mennesker. Det byder Kjærlighed, men heraf maa det ogsaa skee derfor, det kan aldrig kaldes noget godt og saa heller ikke være af Kjærlighed, naar man undser sig og siger, at det er jeg jo dog nødt til.

Lev nu vel min lille mand og bliv hos din kjære Moder² saalænge du kan.

Jeg har nok [?] [?] jeg venter ogsaa Brev Hjemme fra.

Din T:³

Du kjære Johan!¹ Jeg er og vil altid blive Din Thorald,³ de forskjellige Omstændigheder vi komme i kan let stille os i et galt Lys for hinanden, naar vi ikke ere overbeviste om, at det Baand som er knyttet imellem os er saa fast og varigt at hverken Misforstaaelse eller andre Menneskers Indblanden kan sønderrive det--- Hvor underligt at vi der dog i Aanden ere

saa beslægtede, ved de kjedelige ydre Forhold kan komme til at staa saa kolde og tomme for hverandre, som I den sidste Deel af dette Aar--- Johan vær enig med mig om at bortkaste al tom Skald, lad os, naar vi atter mødes, igjen være Johan og Thorald og ikke de To Fremmede som vi har været det en Tid—hils Din hele Familie saa meget fra mig, især Din kjærlige Moder, Tak Dem Alle saa meget for al Deres Godhed imod mig den Tid jeg tilbragte i Dit kjære Hjem --- Thomsen har det nu bedre. søg at glæd ham Johan, han fortjener det af Dig. Farvel til Du atter møder Din Ven Thorald.³

¹ Maleren Johan Thomas Lundbye (1818-1848).

² Cathrine Lundbye (1792-1863).

³ Maleren Thorald Læssøe (1816-1878).

ST

Hr. Johan Lundbye

1822

Arbejd
in 1822 Pakke
nr. 1.

Fredriksværk

SKOVGÅRD-MUSEET
København
Nr. 29

7
Hjertelike vil holde mig, og jeg gik ogsaa derover, midt
af den gamle. Vi stode der nogle timer. Til og
fulde imellem sine toge gik jeg i den, for dengang
jeg i mit 4. år, og kom til første port i byen. Jeg
kom: Helt og vil mig selv med mig i den med mig
Landskabet, at indvende sig i det og mig selv, at
det skal og opleve mig, og Mogensdane Glæde, vil
komme mig. Og den jeg havde kom, der var jeg med
min hustru. Den, der var lige og sine, fandt man
gavne sig, for var det mig, og jeg var det selv, og
at den Mogensdane sig i den og jeg alle og i den
og den var jeg ikke med, og jeg havde ogsaa godt det,
jeg var jeg havde sig i den, meget og var det var i den
færdig. Den, der var sig i den, og jeg var sig i den
da den i den og jeg var, og jeg var mig i den
for at glemme mig af den gamle Mogensdane
og den sig med mig i den.
Hjertelike, vi gode sig i den i den for mig
og den og den, fandt vi sig i den, og den var
mange og vi var sig i den, og den var
og den var, der var sig i den og den og den.
Hjertelike, vi gode sig i den i den for mig
mange sig, og den var sig i den. Vi sig i den for mig
der, den var sig i den, og den var sig i den, og den var
og den var, fandt man i den alle den sig i den, og den var
den sig i den.

San mi val min lili man ag lili for his home
 Mahe^d Poulouga Diuane Jay bar nad end alman,
 Jay unkar aybar ~~De~~ Luan puman kua.

Din kjære Johan! Jeg er så vil' altid blive Din Thorald, de forskjelt
 lige Venstedsgheder vi kommer i kan let stille Os i et godt
 for hinanden, naar vi ikke ene overbeviste om at det Raad
 som er kængtet smullen og er saa fast og varigt at bygge
 Misforstaaelse eller andres menneske. Det er endog
 det — — — — — Hvor underligt at vi der dog i hender' ene
 Beskyttede ved de kjæde Pige x dæe. Trods kan hævne
 at saa saa koller og tomme for hvad der kan hævne
 sidste Del af dette Raad — — — — — Johan var enig med
 mig om at bortkaste at troen Skald, sad i, naar vi
 eller smædes, rigens dæne Johan og Thorald og hævne
 to dæne, som vi kan vore et dæne

14. Vis Din hele Familie saa meget fra mig, især
 Din kjærlige Moder, Tak dem alle saa meget for
 al deres Gødsed imod mig den Tid jeg tilbragte
 i det kjære Hjem. Thomsen har det nu bedre
 sig at glødt om Jule, han fortæller det af sin
 Læsel til de atter kommer din Ven
 Thorsdahl.